

Nr 223.

Av herr **Carlsson** i Bakeröd m. fl., *angående reglering av vissa taxor för telefonabonnemang.*

De taxor som varit och ännu äro gällande för telefonabonnemang, såväl vad det gäller installation av apparater som avgifter i övrigt, hava i hög grad gynnat de tätbebyggda orterna framför landsbygden. Medan telefonen är av ofantligt stor betydelse för landsbygden för övervinnande av avstånd, i många fall rent av för brytande av isole-ring, och det därför ur rent social och kulturell synpunkt är angeläget att telefonnätets utvidgning å landsbygden underlättas, ha tätorterna genom sin befolkningsanhopning kommit att få sina telefonförbindelser ordnade med betydligt mindre ekonomiska uppoffringar. Som exempel kan påpekas att en person på landsbygden, som bor på längre avstånd från växelstationen än två km, får redan anskaffningskostnaden fördyrad av denna orsak och samma blir förhållandet med de löpande avgifterna. I båda fallen stiger kostnaden ju längre bort från abonnentens bostad telefonväxeln råkat bliva placerad. Även gränsdragningen kring områden med s. k. avgiftsfria samtal är emellanåt synnerligen märklig, då det mången gång inträffar, att abonnenten å ena sidan kan få rätt att samtala flera millånga sträckor som sakna något större intresse, medan å andra sidan samtal till närmaste kommun, med förbindelser av stor ekonomisk betydelse, är belagd med avgift för rikssamtal.

Under åberopande av vad sålunda framhållits få vi hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t an-hålla att vid kommande reglering av taxorna för tele-fonabonnemang dessa måtte så avvägas, att större lätt-nad kommer att beredas de å landsbygden avlägset från växelstationerna boende abonnenterna, ävensom att smidigare övergång från ett samtalsområde till annat åstadkommes.

Stockholm den 23 januari 1943.

Carl E. Johansson
i Torp.

Ernst V. Staxäng.

C. O. Carlsson
i Bakeröd.

Aron Gustafsson
i Lekåsa.